til de kristne Kvinder: „Eders Prydelse være ikke den udvortes, Haarfletning og paahængte Guldsmykker eller Klædedragt, men Hjertets skjulte Menneske i en sagtmodig og stille Aands uforkrænkelige Væsen, hvilket er meget kosteligt for Gud!“ (1. Pet. 3, 3 f).

Guds Ord taler tydeligt nok. Og naar ikke desto mindre Fordærvelsen har faaet en saadan Magt, at den smitter de Kristne selv, er det sikkert paa høje Tid at tage fat med Kraft og begynde Kampen.

Derfor er ogsaa „Foreningen til Fremme af Tarvelighed og Ærbarhed i Klædedragt“ stiftet. Naar den har stillet sig paa Kristendommens Grund, er det ikke, fordi det miskjendes, at der ogsaa af Mennesker uden positiv Kristendom kan arbejdes for et lignende Maal, men fordi man mener, at ethvert Arbejde maa hvile paa en tilstrækkelig klar Grund. Skulle Mennesker slutte sig sammen for at fremme en Sag, maa de være enige om de væsentlige Grundprinciper; ellers er der al Udsigt til, at Sammenslutningen brister før eller senere. Idet nu Foreningens Stiftere ere overbeviste om, at Kristendommen er det eneste sikre Underlag for et Samfunds Moral, have de derfor ikke betænkt sig paa at henvende Indbydelsen særligt til kristne Kvinder. Og dette betyder da ikke, at man vil holde nogen Hjertedom eller stille Fordringer til et større eller mindre Maal af *Tro*, men at man indbyder til Sammenslutning alle dem, der vedkjende sig Kristendommens Grundprincipper og derfor kunne være med i et Samarbejde, der hviler paa den kristelige Grundbetragtning af Menneskelivet, dets Maal og dets Pligter.

* * *

Mange have imidlertid endnu ikke faaet Øjnene op for Faren. For at kaste noget mere Lys over den Fordærvelse, vi tale om, som ogsaa for dybere at forstaa dens Natur og Aarsager, ville vi derfor begynde med at overveje, hvad Klædedragtens egentlige Øjemed er, samt hvilke Fordringer der med Rette maa stilles til den.

Klædedragtens allerførste Øjemed er efter Bibelen (1 Mos. 3, 7) at værne *Blufærdigheden* ved at bedække Nøgenheden. Ak, hvor modsat forstaas ikke Klædedragtens Hensigt af mangfoldige Kvinder! Ikke at tale om, at man i det fornemste Sel-